

انور زند شیرازی، محمد ابراهیم خان، فرزند کریم خان
زند. (۱۱۸۱-۱۲۱۶ ق)، شاعر، متخلص به انور. معروف به
وکیل. مادرش، شمس، دختر محمدخان کلهر بود. پس از
مرگ پدرش طی اختلافات خانوادگی، به دست پسر
عموهایش و یا به قولی به فرمان آقا محمدخان قاجار از هر
دو چشم کور شد. وی به همراه دیگر افراد زندیه به استرآباد
کوچ داده شد و در آنجا سکنی گزید. در پایان عمر به زیارت
عتبات عالیه رفت و مدتی در آنجا معتکف شد. سپس به
ایران بازگشت و در نهاوند درگذشت. منظوماتش حدود
چهار هزار بیت است.

حدیقة الشعراء (۱/ ۱۹۴-۱۹۵)، دانشمندان و سخن‌سرایان
فارس (۱/ ۳۶۹)، سفینه‌المحمود (۱/ ۱۴۹-۱۵۲)، شرح
حال رجال (۶/ ۳-۲)، فارسنامه ناصری (۲/ ۱۱۵۶-۱۱۵۷)،
مجمع‌الفصحا (۱/ ۹)، مرآت‌الفصاحه (۶۹-۷۱)، مصطفی
خراب (۱۴)، مکارم الآثار (۲/ ۵۷۸-۵۷۹)، نگارستان دارا
(۱۷۱-۱۷۲).